

Værdiforhøielsen, og naar det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Wille) har udtalt en Beflagelse over, at Udvalget ikke var blevet gjort bekendt skriftligt med disse særlige Hensyn, saa troer jeg dog, at det vil indrømmes fra alle Sider, at de Betragtninger, gennem hvilke Taxatorer komme til et vist Resultat, aldrig kunne meddeles officielt. Det er fuldkommen umuligt at gaae bagved det Skjon, som ligger i Taxationssummen; der kan ikke, ifølge Sagens Natur, foreligge med Hensyn til en Taxation Andet end det Object, som skal taxeres, og den Taxationssum, hvortil det bliver sat; det er aldeles umuligt at forlange af Taxatorerne, at de skulle skrive, hvorledes de ere komne til det; det kan ingen Taxator indlade sig paa, og det finder heller aldrig Sted. At forlange, at det skulde finde Sted i dette Tilfælde, vilde være at stille denne Sag, ligesom man har forsøgt at gjøre det i flere andre Henseender, ganske anderledes end andre Taxationer; men her er blevet forholdt accurat som ved enhver anden Taxation; Taxatorerne ere udmeldte Mænd, og de ere komne til et vist Resultat, og det foreligger, og Andet kan ikke foreligge. En anden Sag var, hvad Formanden vilde i Fortrolighed kunne have meddeelt Udvalget til Dplysning, og som vilde have sat Udvalget istand til bedre at bedømme det hele Forhold. Det ligger desuden i Sagens Natur, at den Mand, der har ledet Taxationen til Expropriationen, og den Mand, der har ledet Taxationen til Værdiforhøielse, vilde have været istand til at meddele Udvalget mange værdifulde Dplysninger, som vilde have sat Udvalget istand til at indgaae de Feil, som det har begaaet; thi det ærede Medlem fra Kjøbenhavn gjorde mig Uret, naar han meente, at jeg havde sagt, at der til Grund for det hele Arbejde her ikke forelaa nogen alvorlig Undersøgelse. Det har jeg paa ingen Maade sagt; der er en stor Deel af dette Arbejde, som grunder sig paa alvorlige Undersøgelser, men den Dadel, der er udtalt over Krigsministeriet, grunder sig ikke paa nogen alvorlig Undersøgelse, og det er det, jeg har sagt.

Wille: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Den fungerende Formand: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Wille: Jeg ønskede dog at gjøre en lille factisk Bemærkning med Hensyn til et Forhold, som den ærede Rigsdagsmand nu berørte. Han forvekslede nemlig lidt et Par forskellige Tilfælde og kom derved til at gjøre Udvalget Bebreidelser, som det ligesaa lidt fortjente, som nogen af de foregaaende. Jeg skal tillade mig at sige det ærede Medlem, at, om end alle hans øvrige Bemærkninger mulig kunne hvile paa en meget alvorlig Undersøgelse, saa har han paa det ene Punkt, hvorpaa han nu støtter sin Dadel mod Udvalget, ganske vist ikke undersøgt Sagen alvorlig, thi i saa Fald vilde han have vidst, at i den Conference, hvorom der var Tale umiddelbart før Mai Maaned, og da det ikke var os muligt at faae den høitærede Krigsminister i Tale, men man tilbød os at tale med Directeuren, gjaldt det aldeles ikke om at faae nogen som helst Dplysning, men det gjaldt alene om at faae en Afgjørelse af et enkelt bestemt foreliggende Punkt, nemlig det om Tilladelse for nogle Bygninger til at henstaae udover 1ste Mai 1870. Og med Hensyn dertil var det os ingenlunde nok at faae en Samtale med Krigsministeriets Directeur, thi han vilde ikke kunne svare Andet end, at han nu skulde forelægge Sagen for sin Chef, men det, vi vilde have, var en Samtale med selve den ansvarlige og myndige Chef, for at han til os og hos os kunde sige, hvilken Afgjørelse han vilde træffe. Da nu Ministeren først kunde møde os efter den 1ste Mai, som var den Frist, der overhovedet var sat i dette Forhold, kunde vi ikke gjøre Brug af hans velvillige Tilbud, og vi havde ingen Opfordring til at søge en Sammenkomst med Ministeren efter den 1ste Mai. Det er altsaa ikke Tegn paa, at Udvalget ikke har villet flaffe sig grundige Dplysninger, at vi efter den 1ste Mai have negtet os den Fornøielse at see den fungerende Krigsmini-